

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

žalobce: **Mgr. J. B.**, narozený „X“,
sídlem „X“,
zastoupený JUDr. Richardem Wagnerem, advokátem,
sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1,

proti
žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát**,
sídlem Květná 504/15, 603 00 Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 11. 2015, č. j. SZPI/AG540-31/2014,

takto:

- I. Rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, ústředního inspektorátu, ze dne 2. 11. 2015, č. j. SZPI/AG540-31/2014, a rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Ústí nad Labem, ze dne 3. 6. 2015, č. j. SZPI/AG540-28/2014, **se pro vadu řízení zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 19 456 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 2. 11. 2015, č. j. SZPI/AG540-31/2014, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Ústí nad Labem (dále jen „správní orgán prvního stupně“),
ze dne 3. 6. 2015, č. j. SZPI/AG540-28/2014. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně podle § 17 odst. 3 písm. c) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o potravinách“), uložil žalobci pokutu 250 000 Kč za správní delikt, kterého se žalobce dopustil ve své provozovně Ohrazenice 228, 511 01 Turnov, tím, že dne 17. 2. 2014 uváděl na trh potravinu škodlivou pro zdraví – AMIX GuggulLean, šarže L106#010813, celkem 711 kusů PET dóz o obsahu 90 kapslí, v jejímž vzorku bylo analýzou zjištěno 5,57 mg/kg látky 1-dehydroandrostenedion a 754,7 mg/kg látky progesterone, a z důvodu výskytu těchto látek nebyla tato potravina bezpečná. Tím žalobce porušil čl. 14 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení č. 178/2002“), v návaznosti na čl. 14 odst. 2 písm. a) téhož nařízení a ve smyslu čl. 14 odst. 4 písm. a), b) téhož nařízení, a naplnil skutkovou podstatu správního deliktu uvedeného v § 17 odst. 2 písm. a) zákona o potravinách. Správní orgán prvního stupně současně uložil žalobci povinnost uhradit náklady laboratorního rozboru 1 660 Kč podle § 3 odst. 6 zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 146/2002 Sb.“), a náklady řízení 1 000 Kč podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalobce se v žalobě zároveň domáhal toho, aby soud zrušil také rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a uložil žalované povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce předeslal, že přítomnost detekovaných hormonů byla způsobena použitím suroviny *Guggul Dry Extract Powder 3%*, tvořené extraktem z tzv. guggulové gumy, přírodní pryskyřice z rostliny *Commiphora mukul*. Detekované hormony jsou přirozenou součástí této gumy, tudíž se jedná o přírodní hormony rostlinného původu. Žalobce nakoupil uvedenou surovinu od zavedeného dodavatele Chemopharma Vídeň, s. r. o., (dále jen „Chemopharma“). Tento dodavatel či jeho sesterské společnosti dodávají surovinu na trh v mnoha státech Evropské unie i v zámoří, aniž by ve vztahu k jakékoli její šarži byly ze strany celních či zahraničních dozorových orgánů uplatněny výhrady. Žalobce podotkl, že použitá surovina byla do České republiky řádně dovezena, proclena a ze strany dodavatele certifikována jako nezávadná surovina určená pro další zpracování v

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

potravinářském průmyslu. Podle žalobce neexistovalo v době dodání suroviny žádné podezření, že by mohla obsahovat hormony. Žalobce zdůraznil, že s ohledem na zásadu materiální pravdy a zásadu vyhledávací, jimiž je správní trestání ovládáno, bylo povinností správních orgánů vyhledat a posoudit všechny relevantní skutečnosti. Navíc žalobce správní orgány na řadu těchto skutečností upozornil a na další poukazovali účastníci dalších řízení týkajících se výrobků, pro jejichž výrobu byl použit extrakt z guggulové gumy (např. řízení vedené se společností MEGA – PRO, s. r. o.). Žalovaná byla podle žalobce obeznamena i s vědeckými studiemi a odbornými posudky osvědčujícími níže uvedené skutečnosti.

3. Podle žalobce k tomu, aby mohl být shledán vinným ze správního deliktu spočívajícího v porušení čl. 14 odst. 1 nařízení č. 178/2002 v návaznosti na čl. 14 odst. 2 písm. a) a ve smyslu čl. 14 odst. 4 písm. a) a b) téhož nařízení, bylo třeba bez důvodných pochybností prokázat, že konzumace dotčeného výrobku reálně může mít škodlivé účinky na lidské zdraví. To znamená, zda je v důsledku přítomnosti detekovaných hormonů pravděpodobné, že konzumace daného výrobku bude mít okamžité nebo dlouhodobé škodlivé účinky na zdraví konzumenta či dalších generací nebo kumulativní toxické účinky. Podle žalobce je přitom třeba vycházet z obvyklé spotřeby výrobku, tj. z doporučeného dávkování, a současně zohlednit míru odpovědnosti žalobce za případný škodlivý účinek jeho výrobku, protože ačkoli je jeho odpovědnost koncipována jako objektivní, není bezbřehá.
4. Žalobce uvedl, že rostlina *Commiphora mukul*, její pryskyřice či výtažek z ní, ze kterého byla vyrobena surovina *Guggul Dry Extract Powder 3%*, nejsou uvedeny na seznamu rostlin a dalších látek, jejichž použití je při výrobě doplňků stravy zakázáno. Předmětný seznam je součástí vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 225/2008 Sb., kterou se stanoví požadavky na doplňky stravy a na obohacování potravin, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 225/2008 Sb.“). Rovněž v evropském kontextu se podle žalobce jedná o látky pro použití v doplňcích stravy povolené. Zmíněná rostlina ani extrakty z ní vyrobené nejsou vedeny na indexu nepovolených rostlin či nepovolených aktivních substancí z nich (*The International Plant Index*), z něhož vychází European Food Safety Authority, ani na žádném jiném indexu této organizace určující, které rostliny, části rostlin či v nich obsažené substance mohou být pro lidskou spotřebu toxické, psychotropní, způsobující závislost, apod. Ve vztahu k jednotlivým detekovaným hormonům žalobce zdůraznil, že jejich výskyt v potravinách není žádným právním předpisem obecně zakázán, jakkoli je opačný závěr v napadeném rozhodnutí mnohdy implikován. Podle žalobce neexistuje žádná právní norma, z níž by vyplývala nulová tolerance výskytu uvedených hormonů v doplňcích stravy či potravinách obecně, a na základě které by bylo možné dovozovat, že výrobek obsahující tyto hormony je bez dalšího škodlivý pro zdraví. Dodal, že požadavek na nulový výskyt hormonů v potravinách by byl zcela neudržitelný, neboť detekované hormony se z řady důvodů v potravinách běžně vyskytují (např. ve vejcích, v mase či v kohoutkové vodě, jak dokládá studie od Frédérique Courant) a jejich výskytu nelze zabránit. Odvození absolutního zákazu výskytu látky boldion v potravinách z nařízení vlády č. 454/2009 Sb. žalobce označil za zcela nesprávnou aplikaci tohoto předpisu.
5. Podle žalobce nelze na škodlivost dotčeného výrobku usuzovat ani na základě použité suroviny, ani na základě pouhého výskytu detekovaných hormonů, ale je třeba hodnotit, zda je tento výskyt s přihlédnutím ke zjištěným koncentracím a předpokládané konzumaci škodlivý. Žalobce zdůraznil, že denní dávka dotčeného výrobku obsahovala podle zjištění Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

správních orgánů přibližně 0,01 mg boldionu a 1,6 mg progesteronu. Účinná denní dávka každého z detekovaných hormonů, z níž vycházela i žalovaná, se pohybuje v rozmezí 100 až 300 mg. Z porovnání účinné dávky s obsahem hormonů v jedné denní dávce je podle žalobce zřejmé, že konzumace doporučené dávky dotčeného výrobku nemůže založit účinky na lidské zdraví. Účinných hodnot by nebylo dosaženo ani v případě, že by spotřebitel v rozporu s doporučeným dávkováním zkonzumoval celé balení výrobku najednou. Žalobce podotkl, že detekované hormony se v organismu nekumulují (oproti např. těžkým kovům) a jejich hladina v relativně krátké době po užití klesá na původní úroveň. Konzumace hormonů tedy nevede k ukládání v tukových či jiných tkáních a k udržování jejich požadované hladiny je třeba hormony průběžně dodávat. Žalobce poznamenal, že tento princip je i neoborníkům znám z běžného života v souvislosti s užíváním hormonální antikoncepce. Žalobce dodal, že progesteron je hormonem tělu vlastním, jeho denní produkce u žen se udává v rozmezí 1,5 až 24 mg, u mužů na dolní hranici ženské produkce, přičemž perorální podávání hormonů jejich účinky snižuje a účinky progesteronu přírodního původu jsou násobně slabší oproti syntetickému. Doplnil, že vzhledem k obsahu detekovaných hormonů v dotčeném výrobku nelze dovozovat vznik zdravotního rizika ani při dlouhodobém podávání (60 až 100 dní). Tyto skutečnosti žalobce doložil odbornými vyjádřeními zpracovanými prof. MUDr. RNDr. L. S., DrSc., předním odborníkem v oblasti působení hormonů na lidský organismus. Tvzení uvedená v těchto vyjádřeních mají podle žalobce obecnou platnost a lze je použít i pro účely tohoto řízení, přičemž tvrzení týkající se účinků konkrétního množství detekovaných hormonů a jejich kombinace zakládají důvodné pochybnosti a potřebu se konkrétními účinky skutečně zabývat. Žalobce připomněl, že laboratorní měření obsahu hormonů není zcela přesné, když i s ohledem na nízkou koncentraci detekovaných hormonů ve zkoumaných výrobcích nelze jednoznačně určit, jaké hormony (a zda nějaké) byly ve výrobcích detekovány. S odkazem na studii Dr. J. a Mr. M. ze dne 15. 9. 2014 žalobce doplnil, že při identifikaci guggulsterolů (aktivních látek obsažených v guggulové gumě) pomocí hmotnostní fragmentace existuje možnost chybné interpretace, neboť dva hmotnostní fragmenty iontů jsou pro obě sloučeniny společné. Tato skutečnost však nebyla ve správním řízení zohledněna.

6. Žalobce poukázal na to, že správní orgány opřely své závěry o stanoviska Ministerstva zdravotnictví a Státního zdravotního ústavu, která ovšem byla vydána k posouzení jiných výrobků obsahujících tytéž hormony. Tato stanoviska byla podle žalobce minimálně zčásti vadná a správní orgány jejich závěry nesprávně aplikovaly na daný případ. Ze stanovisek Ministerstva zdravotnictví ze dne 7. 10. 2009 k výrobku Animal Cuts a ze dne 23. 9. 2013 k výrobku XTREME 24 HOURS FAT BURNER (dále jen „XTREME“) vzaly správní orgány za podklad svých rozhodnutí hodnocení obecného účinku hormonu progesteron, které bylo vysloveno bez vazby na jakoukoli denní dávku tohoto hormonu, a tudíž nemá žádnou vypovídací hodnotu ve vztahu ke konkrétním účinkům progesteronu detekovaného ve výrobcích žalobce. Dodal, že je obecně známou skutečností, že v podstatě všechny potraviny jsou v nepatrné míře kontaminovány radioaktivními látkami, avšak nelze tvrdit, že by v důsledku toho měly radioaktivní účinky. Správní orgány dále podle žalobce vzaly za podklad svých rozhodnutí Ministerstvem zdravotnictví učiněné zhodnocení škodlivosti výrobků spočívající v konstatování rozporu posuzovaných výrobků s požadavky čl. 14 odst. 1 nařízení č. 178/2002. Tento postup označil žalobce za nesprávný, neboť výrobky posuzované Ministerstvem zdravotnictví měly z hlediska detekovaných hormonů jiné složení než výrobky žalobce. Žalobce poznamenal, že Ministerstvo zdravotnictví jako dožádaný orgán poskytující odborné stanovisko v Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

oblasti medicíny není oprávněno posuzovaný skutek jakkoli právně hodnotit, ani jej kvalifikovat jako porušení nařízení č. 178/2002. Pokud tak přesto učinilo, nelze toto hodnocení ve správním řízení zohlednit, natož je – jako správní orgány v projednávané věci – bez dalšího převzít. Podle žalobce není ze závěrů Ministerstva zdravotnictví zřejmé, zda se vztahují k čl. 14 odst. 1 nařízení č. 178/2002 ve smyslu čl. 14 odst. 2 písm. a) [které měl porušit žalobce], nebo písm. b) [které je pro toto řízení irelevantní]. Žalobce shrnul, že stanoviska Ministerstva zdravotnictví trpí řadou vad, pro které je vůbec nelze považovat za relevantní odborné posouzení výrobku, resp. hormonů v něm obsažených. Stanovisko ze dne 23. 9. 2013 podle žalobce vychází z jiného složení, než jaké výrobek měl, zcela neopodstatněně dovozuje, že výrobek byl hormony kontaminován zvnějšku, a své závěry, které neodpovídají skutečnosti, nepodkládá žádnými odbornými zdroji.

7. Ze stanoviska Státního zdravotního ústavu ze dne 17. 2. 2015 k výrobku XTREME správní orgány podle žalobce vzaly za podklad vyjádření k látce boldion a závěr o možných kumulativních účincích boldionu a riziku možných kumulativních účinků hormonů obsažených

v rostlinných extraktech. Státní zdravotní ústav zmínil nařízení vlády č. 454/2009 Sb., kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, co se považuje za látky s anabolickým a jiným hormonálním účinkem a jaké je jejich větší množství, a co se pro účely trestního zákoníku považuje za metodu spočívající ve zvyšování přenosu kyslíku v lidském organismu a za jiné metody s dopingovým účinkem, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády č. 454/2009 Sb.“), a konstatoval, že podle tohoto nařízení se boldion nesmí v potravinách vyskytovat. Žalobce zdůraznil, že předmětné nařízení vlády se nezabývá tím, jaké látky se nesmějí vyskytovat v potravinách, a nelze je izolovaně používat pro účely jiného než trestního řízení. Státní zdravotní ústav tedy podle žalobce nesprávně aplikoval toto nařízení vlády v oblasti potravinového práva a vůbec se nezabýval tím, že aby látka mohla mít anabolické či hormonální účinky, musí jí být účinné množství. Z jeho nesprávného hodnocení tak správní orgány neměly vycházet. Žalobce podotkl, že denní dávka v případě posuzovaného výrobku činila 0,0007 mg boldionu, tedy o mnoho řádů nižší množství, než je účinná dávka. Podle žalobce tak nelze dojít k závěru o pravděpodobném škodlivém účinku výrobku XTREME. Závěry stanoviska Státního zdravotního ústavu, na které poukázal správní orgán prvního stupně, označil žalobce za nesprávné, nemající podklad v obsahu stanoviska a navíc nesprávně interpretované. Zdůraznil, že domnělé kumulativní účinky nejsou ve stanovisku přičítány samotnému boldionu, ale dvojici hormonů boldion a androstenedion, tudíž předmětný závěr, pro který není ve stanovisku žádná opora, nelze na samotný boldion vztáhnout a jedná se o závěr nesprávný. Totéž podle žalobce platí i pro závěr o negativním kumulativním účinku hormonů obsažených v rostlinných extraktech. Dodal, že z konstatování obsažených v závěru stanoviska s ohledem na jejich formulaci (*„mohou představovat zdravotní riziko pro spotřebitele s ohledem na jejich možný kumulativní účinek“*) nevyplývá závěr o pravděpodobném škodlivém účinku posuzovaného výrobku na lidské zdraví.

8. Úvahu správních orgánů spočívající v hodnocení škodlivosti výrobku žalobce porovnáním hodnot hormonu v něm naměřených s hodnotou progesteronu a boldionu ve výrobku XTREME označil žalobce za nesprávnou. Podle žalobce není jakkoli opodstatněné, aby si při hodnocení škodlivosti skutku správní orgán jako referenční vzal hodnoty hormonů zjištěné

u

jiného,

v podstatě náhodně vybraného, výrobku. Doplnil, že k hodnocení potenciálních negativních účinků jednotlivých hormonů je třeba srovnávat hodnoty naměřené v denní

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

dávce každého jednotlivého výrobku s účinnou denní dávkou (při zohlednění případných dalších okolností), neboť jedině tak lze dojít k závěru, zda jsou výrobky žalobce skutečně škodlivé pro zdraví ve smyslu čl. 14 odst. 2 nařízení č. 178/2002.

9. Podle žalobce měly správní orgány při hodnocení skutku a subjektivní stránky správního deliktu zohlednit jeho postavení ve výrobním řetězci. Konstatoval, že jeho odpovědnost nelze založit na nesplnění absurdního požadavku, aby veškeré používané suroviny testoval na všechny potenciálně škodlivé látky včetně těch, které mohou být v surovinách obsaženy ve stopovém množství. V takovém případě by podle žalobce nebyla produkce potravin vůbec možná z důvodu nedostatečné kapacity testovacích laboratoří, časové náročnosti a ceny (cena testování by převyšovala cenu vstupních surovin a potraviny by byly neobchodovatelné). V České republice navíc není žádná akreditovaná laboratoř, která by testování na všechny detekované hormony mohla provádět, s výjimkou zkušební laboratoře žalované, která komerční testování neprovádí. K tomu žalobce podotkl, že kontrolované subjekty ani nemají možnost si výsledky testování ze strany žalované v plném rozsahu ověřit. Připustil, že odpovědnost za kvalitu potravin je koncipována jako objektivní, nicméně nikoli bezbřehá. Poukázal na dokument *Pokyny k provádění článků 11, 12, 14, 17, 18, 19 a 20 nařízení (ES) č. 178/2002 o obecném potravinovém právu*, vydaný Stálým výborem Evropské komise pro potravinový řetězec a zdraví zvířat v roce 2010 (dále jen „pokyny“), podle kterého z povinnosti provozovatelů potravinářských podniků ověřovat dodržování požadavků potravinového práva (čl. 17 odst. 1 nařízení č. 178/2002) je třeba dovozovat odpovědnost provozovatelů za činnosti, které jsou pod jejich kontrolou, přičemž každý článek potravinového řetězce by měl v rámci svých zvláštních činností přijmout opatření, která jsou nezbytná k zajištění souladu s požadavky potravinového práva. Těmito pokyny se žalovaná zjevně neřídila a odpovědnost jednotlivých subjektů podílejících se na výrobě a distribuci výrobku nezkoumala, resp. nezohlednila míru odpovědnosti žalobce za případný škodlivý účinek daných výrobků. Žalobce zopakoval, že surovinu odebral od zavedeného výrobce s tím, že byla certifikována jako nezávadná pro použití v potravinářském průmyslu, postupoval obezřetně a činil všechny kroky, které po něm jako po výrobním článku lze rozumně (spravedlivě) požadovat. Konstatoval, že po něm nelze požadovat, aby každý výrobek testoval na obsah všech potenciálně nebezpečných látek, ani dovozovat jeho bezbřehou odpovědnost za (domnělé) porušení předpisů potravinového práva jeho dodavatelem, na kterém se žalobce nijak nepodílel a neměl možnost je zjistit. V opačném případě by povinností každého majitele prodejny bylo testovat každou prodávanou potravinu na možný stopový obsah potenciálně škodlivých látek, což nelze rozumně požadovat.
10. Žalobce nesouhlasil se způsobem, jak se žalovaná vyrovnala s jeho odvolacími námitkami. K námitce nepodloženosti závěru o pravděpodobném kumulativním či toxickém účinku hormonů detekovaných v dotčeném výrobku žalovaný odkázal na závěry stanovisek Ministerstva zdravotnictví a Státního zdravotního ústavu, aniž by je jakkoli doplnil. S ohledem na výše uvedené považoval žalobce argumentaci žalované za nesprávnou. Zdůraznil, že žalovanou tvrzená skutečnost, že by se látky hormonální povahy neměly v potravinách vyskytovat, z ničeho nevyplývá. Dodal, že k tomu, aby bylo možné postupovat podle žalovanou zmíněného čl. 14 odst. 8 nařízení č. 178/2002, je nezbytné shledat závadnost výrobku podle kritérií odstavce 2 téhož článku. V této souvislosti žalobce dále podotkl, že za opatření k omezení uvádění výrobku na trh či jeho stažení, o nichž hovoří čl. 14 odst. 8 nařízení č. 178/2002, nepochybně nelze považovat

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

sankcionování subjektů, které jednaly v dobré víře, když kýženého účinku lze dosáhnout i bez uložení sankce.

11. Podle žalobce i v případě, že by závěry správních orgánů o škodlivosti výrobků žalobce byly správné (jakkoli zjevně nebyly), byl skutek nesprávně právně kvalifikován. Ve stanovisku Státního zdravotního ústavu, o které správní orgány své závěry opřely, se totiž nehovoří ani o účinku či kumulativním účinku látek obsažených ve výrobku XTREME, ani o pravděpodobném účinku či pravděpodobném kumulativním účinku, jak vyžaduje skutková podstata deliktu podle čl. 14 odst. 4 písm. a) i b) nařízení č. 178/2002, ale pouze o možném kumulativním účinku. Rozdíl mezi pravděpodobným a možným účinkem je podle žalobce zřejmý: zatímco pravděpodobný je účinek, který zřejmě nastane, možný účinek nelze vyloučit ani předpokládat. Další důvod, proč nelze jednání žalobce podřadit pod skutkovou podstatu čl. 14 odst. 4 písm. b) nařízení č. 178/2002, spatřoval žalobce v absenci závěrů o toxickém účinku hormonů; takový závěr ve stanovisku Státního zdravotního ústavu obsažen není. Hormony se navíc v organismu nekumulují a na tomto fyziologickém jevu nemůže nic změnit ani zmíněné stanovisko. Žalobce doplnil, že v důsledku nesprávného postupu žalované jsou v rámci volného trhu Evropské unie diskriminováni čeští výrobci doplňků stravy, resp. subjekty uvádějící v České republice doplňky stravy na trh, neboť žalovaná vykládá požadavky evropského předpisu zcela odlišně oproti dozorovým orgánům jiných členských států. Subjektům podnikajícím na českém trhu jsou tak podle žalobce kladeny překážky v podnikání, s nimiž se jiné subjekty na evropském volném trhu nesetkávají, čímž dochází k deformaci tohoto trhu.
12. Výši uložené pokuty považoval žalobce za zcela zjevně nepřiměřenou, a to i s ohledem na výši pokut uložených v jiných správních řízeních vedených k obdobným skutkům. Žalobce poukázal na skutečnost, že společnosti Chemopharma byla v souvislosti s dodáním domněle závadné suroviny *Guggul Dry Extract Powder 3%* uložena pokuta 100 000 Kč, tj. násobně nižší než žalobci. Podle žalobce právě společnost Chemopharma byla primárně odpovědná za kvalitu dodávané suroviny a vůči svým odběratelům deklarovala její nezávadnost. Žalobce měl za neopodstatněné, aby mu s ohledem na menší zavinění ve vztahu k domněle škodlivému následku byla uložena vyšší pokuta než dodavateli domněle závadné suroviny. Za nesprávnou označil žalobce také úvahu správních orgánů hodnotící k tíži žalobce větší množství vyrobených dóz výrobku. Podle žalobce není zřejmé, na základě jakých skutečností dospěly správní orgány k závěru, že se jedná o větší množství výrobku, když se žalovaná vůbec nezabývala tím, jaké množství obdobných výrobků se obvykle vyrábí, a neměla tak pro svůj závěr žádný podklad. Žalobce poznamenal, že to rozhodně větší množství nebylo. Pokud žalovaná hodnotila množství na základě kritérií uvedených v nařízení vlády č. 454/2009 Sb., je tato úvaha podle žalobkyně chybná. Rozhodujícím kritériem by mělo být posouzení nebezpečnosti skutku pro společnost, která s ohledem na nízký obsah detekovaných hormonů nemohla být zvyšována počet vyrobených tablet.
13. Žalobce dále namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Uvedl, že žalovaná potvrdila rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včetně stanovené splatnosti pokuty, nicméně připojila další výrok, podle něhož má žalobce uloženou pokutu a náklady řízení uhradit do třiceti dnů od právní moci napadeného rozhodnutí. Podle žalobce tudíž napadené rozhodnutí obsahuje dva výroky o sankci, resp. její splatnosti, a není tak zřejmé, jak má toto rozhodnutí vlastně znít. Doplnil, že výroky rozhodnutí správního orgánu Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

prvního stupně nesplňují formální požadavky kladené na výrokovou část rozhodnutí, když mají spíše povahu odůvodnění a jsou navíc pro značné množství informací nepřehledné až nesrozumitelné. V důsledku toho pak žalobci není zřejmé, jakou část výroku je třeba skutečně považovat za výrokovou, tedy mající právní závaznost. Žalobce rovněž upozornil na to, že závěr o závadnosti výrobku zahrnuje žalovaná mezi východiska svého rozhodnutí, ačkoli se mělo jednat o skutečnost v rozhodnutí hodnocenou. Žalobce dále poukázal na to, že správní orgány při svém rozhodování nezohlednily všechna jeho vyjádření a předložené podklady, které neprovedly jako důkazy a současně se s nimi nijak nevypořádaly (např. vyjádření žalobce k uloženým opatřením a přiložené studie).

Vyjádření žalované k žalobě

14. Žalovaná k výzvě soudu předložila správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhla její zamítnutí pro nedůvodnost. Odkázala na napadené rozhodnutí a trvala na tom, že v daném případě bylo postupováno správně a v souladu se zákonem. Tvzení žalobce, že použití rostliny *Commiphora mukul* je v rámci Evropské unie i České republiky povoleno a že nakoupil surovinu *Guggul Dry Extract Powder 3%* na českém trhu od zavedeného dodavatele, aniž by v dané době existovalo podezření, že obsahuje hormony, označila žalovaná za irrelevantní. K tomu odkázala na stanovisko Státního zdravotního ústavu ze dne 17. 2. 2015, který potvrdil škodlivost pro zdraví spotřebitele. Podle žalované lze již pouze na základě hodnocení rizika provedeného Státním zdravotním ústavem považovat předmětnou potravinu za nevyhovující a její uvádění na trh za rozporné s čl. 14 odst. 1 nařízení č. 178/2002. Žalovaná konstatovala, že předmětné látky hormonální povahy se v doplňcích stravy ve zjištěných koncentracích nesmějí vyskytovat, ať už jsou jejich zdrojem přírodní suroviny, nebo byly do výrobku přidávány synteticky. Proto nebylo ve správním řízení řešeno nezařazení rostliny *Commiphora mukul* do seznamu zakázaných látek, ani nevznesení výhrad dovozních orgánů vůči surovině *Guggul Dry Extract Powder 3%*.
15. Podle žalované ze stanoviska Státního zdravotního ústavu vyplývá, že laboratorně zjištěné množství boldionu a androstendionu v doporučené denní dávce přípravku XTREME nebude představovat zásadní zdravotní riziko pro spotřebitele, avšak jedná se o látky s anabolickými účinky, které by se v potravinách a doplňcích stravy vyskytovat neměly, neboť při dlouhodobém konzumu mohou představovat zdravotní riziko pro spotřebitele, a to s ohledem na jejich možný kumulativní účinek. Žalovaná podotkla, že Státní zdravotní ústav, který je podle § 16a odst. 8 zákona o potravinách příslušný k vydání hodnocení zdravotního rizika, vyhodnotil doplněk stravy obsahující boldion a progesteron jako nevyhovující z pohledu bezpečnosti potravin s ohledem na možný kumulativní účinek těchto látek v lidském organismu. Na základě zmíněného stanoviska a v něm uvedených účinků pak správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že i v případě žalobcova výrobku AMIX GuggulLean se jedná o potravinu škodlivou pro zdraví. Podle žalované není pochyb o zákonných kompetencích Ministerstva zdravotnictví vyjádřit se ke zdravotnímu riziku potravin. Žalovaná dodala, že v projednávané věci bylo směřodlatné stanovisko Státního zdravotního ústavu. Podle žalované lze z uvedených podkladů učinit jasný závěr, že doplněk stravy by mohl představovat nebezpečí pro zdraví spotřebitelů, a proto setrvala na svém názoru, že žalobcem na trh uvedený doplněk stravy byl nebezpečnou potravinou ve smyslu čl. 14 odst. 1 nařízení č. 178/2002. Zdůraznila, že ačkoli byla zmíněná stanoviska vydána pro jiný doplněk stravy, jejich závěry lze bez dalšího vztáhnout i na další obdobné výrobky obsahující látky boldion a progesteron.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

16. Žalovaná označila za nepravdivá tvrzení žalobce, že laboratorními rozborů nelze jednoznačně určit, jaké hormony (a zda nějaké) byly vůbec ve výrobcích detekovány, a doplnila popis postupu vedoucího k určení přítomnosti progesteronu či guggulsteronu. Žalovaná nepovažovala za relevantní žalobcem uváděné studie o obsahu hormonů v mase, mléce a vejcích, protože se jednalo o jiné hormonální látky přítomné v jednosložkových potravinách živočišného původu. K možnému kumulativnímu účinku zjištěných hormonů v lidském organismu žalovaná zopakovala, že Státní zdravotní ústav je podle § 16a odst. 8 zákona o potravinách příslušný k hodnocení zdravotního rizika potravin, a proto žalované nezbylo než se jeho hodnocením řídit. Dodala, že možný kumulativní účinek zjištěných hormonů nebyl zpochybněn. Podotkla, že žalobce ve správním řízení předkládal pouze prohlášení a listiny, které prokazovaly, že rostlina *Commiphora mukul* obsahuje progesteron přírodního původu, což žalovaná nerozporela. Žádné další vědecké studie či odborné posudky nebyly v tomto řízení předloženy.
17. K námitce upozorňující na postavení žalobce ve výrobním řetězci žalovaná konstatovala, že prostředky, jimiž provozovatelé zabezpečí soulad s požadavky potravinového práva, jsou ponechány na jejich volbě. Podle žalované není systém objektivní odpovědnosti v rozporu s čl. 17 odst. 1 nařízení č. 178/2002, jak shledal Soudní dvůr Evropské unie v případě C-443/13. Žalobce jako odborník na doplňky stravy si mohl a měl být vědom toho, že v surovině *Guggul Dry Extract Powder 3%* se mohou nacházet hormony, jež mohou být škodlivé pro zdraví spotřebitele. To však žalobce nezohlednil, respektive spoléhal na to, že se jedná o látky zdraví neškodné. Žalovaná zdůraznila, že žalobce jakožto výrobce doplňku stravy by měl mít úplnou kontrolu nad technologií, zpracováním a složením výrobku. Podle žalované žalobce neprokázal, že by vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby spáchání deliktu zabránil, když k jeho činností by mělo patřit ujištění se, že surovina, z níž je doplněk stravy vyroben, je zdravotně nezávadná.
18. Žalovaná setrvala na zvolené právní kvalifikaci a dodala, že jí nevyplynula žádná pochybnost ohledně závěru o škodlivosti předmětných doplňků stravy, když vzala v úvahu nejen pravděpodobné kumulativní toxické účinky ve smyslu čl. 14 odst. 4 písm. b) nařízení č. 178/2002, ale také obecně pojaté účinky na zdraví spotřebitele a dalších generací ve smyslu písmene a) téhož ustanovení. S poukazem na různé jazykové verze dotčeného ustanovení žalovaná konstatovala, že užívají slova možné a pravděpodobné jako slova téhož významu, přičemž v dané věci se podle Státního zdravotního ústavu jednalo o důvodně možné kumulativní účinky. Žalovaná připustila absenci slova toxické v hodnocení provedeném Státním zdravotním ústavem, nicméně pokládala za rozhodující, že vyslovil, že hodnocený doplněk stravy může představovat zdravotní riziko. K nařízení vlády č. 454/2009 Sb. žalovaná poznamenala, že poskytuje výčet látek, které se projevují anabolickým a jiným hormonálním účinkem. Uvedla, že u každého protiprávního jednání je třeba zkoumat jeho materiální stránku, tudíž obecně u zjištění protiprávního jednání spočívajícího v uvádění potravin obsahujících látky s anabolickým a jiným hormonálním účinkem na trh je třeba z nařízení vlády č. 454/2009 Sb. vycházet.
19. Námitku diskriminace českých výrobců doplňků stravy označila žalovaná za obecnou a účelovou. Doplnila, že se nedomnívá, že by ostatní státy Evropské unie umožňovaly uvádět do oběhu potraviny nikoli bezpečné. Žalované je z úřední činnosti znám případ, kdy na základě upozornění v rámci Systému rychlého varování pro potraviny a krmiva RASFF (notifikace 2015.0757 ze dne 12. 6. 2015) došlo ke stažení produktu Guggul Food Supplement z distribuce v rámci Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Evropské unie z důvodu obsahu androstenedionu a progesteronu. Také námitku týkající se hodnocení počtu vyrobených tablet považovala žalovaná za účelovou s tím, že 711 kusů PET dóz po 90 kapslích lze označit za větší množství bez dalšího, tedy i bez poměrování s obdobnými výrobky. Žalovaná nesouhlasila s tvrzením žalobce, že rozdělením podle žalobce nepatrného množství steroidních látek do velkého počtu tablet se eliminovalo nebezpečí. Zdůraznila, že Státní zdravotní ústav shledal za problematický ve vztahu k zdravotnímu riziku pro spotřebitele dlouhodobý konzum produktu, a uzavřela, že skutečnost, že steroidní látky byly ve výrobku detekovány, byla podle stanoviska Státního zdravotního ústavu dostatečná k tomu, aby byl výrobek vyhodnocen jako škodlivý pro lidské zdraví. Uloženou pokutu žalovaná nepovažovala za nepřiměřenou a poukázala na odlišnost případu žalobce, který byl sankcionován za prodej výrobku konečným spotřebitelům (bezprostřední ohrožení zdraví a práv spotřebitelů a vyšší závažnost protiprávního jednání), oproti sankcionování společnosti Chemopharma za uvedení suroviny *Guggul Dry Extract Powder 3%* do oběhu.

20. Výrok napadeného rozhodnutí je podle žalované standardní, jeho poslední věta jen upřesňuje, jakým způsobem má žalobce hradit uloženou pokutu včetně nákladů za laboratorní rozbor a nákladů řízení, a konkrétní částky uvádí jen z důvodu přehlednosti. Ve výroku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně neshledala žalovaná žádné nedostatky. Podotkla, že obsahuje popis skutku, související právní kvalifikaci a jednoznačně z něj vyplývá, co je žalobci kladeno za vinu.

Replika žalobce

21. Žalobce v replice k vyjádření žalované předeslal, že žalovaná nadále vychází z chybných podkladů a nepodložených předpokladů, na jejichž základě činí chybné závěry. Upozornil na to, že stanovisko Státního zdravotního ústavu bylo vydáno ke zcela jinému výrobku, který měl odlišné hormonální složení a v němž byly naměřeny jiné koncentrace detekovaných hormonů; koncentrace hormonů ve výrobku žalobce tak vůbec nebyly posuzovány. Dodal, že bylo třeba se zabývat rovněž doporučeným denním dávkováním, což Státní zdravotní ústav ani žalovaná neučinily. Žalobce poznamenal, že zjištěné hormony se v guggulové gumě vyskytují přirozeně a využití rostliny *Commiphora mukul* pro doplňky stravy není bez dalšího zakázáno. Podotkl, že stanovisko Státního zdravotního ústavu neobsahuje závěr o tom, že by se detekované látky hormonální povahy ve zjištěných koncentracích nesměly v potravinách vyskytovat, konstatování v tomto stanovisku je mírnější (srov. „nesmí“ versus „neměly“).
22. Podle žalobce vykazuje stanovisko Státního zdravotního ústavu zásadní vady. Doplnil, že stanoviska neobsahují odbornou část, kde by byla hodnocena kvantifikace jednotlivých látek (denní dávka steroidů), poločasy rozpadu, orální biologická dostupnost, dávkování, Log Kow (Log P), farmakologické účinky a další parametry. Připomněl, že u hormonu boldion je ve stanovisku uvedeno, že biologický efekt je v dávkách 100 až 300 mg, nicméně podle dostupné literatury se empirické dávkování pohybuje v rozmezí 400 až 800 mg, což Státní zdravotní ústav pominul. K hodnocení účinků progesteronu žalobce poznamenal, že se jako léčivo používá pouze v mikronizované formě v olejovém nosiči. Tato forma zvyšuje jeho biologickou dostupnost. Nemikronizovaný progesteron obsažený v rostlině má podle žalobce extrémně nízkou biologickou dostupnost 6 až 8 %, což laicky řečeno vyjadřuje faktické množství orálně podané látky, která se fyzicky dostane do organismu. Progesteron má navíc extrémně krátký poločas rozpadu (pět minut), během kterého klesne koncentrace Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

látky v krevní plazmě na polovinu. Žalobce konstatoval, že vzhledem ke krátkému poločasu rozpadu a intenzivní metabolizaci progesteronu (už po prvním průchodu játry) je biokumulace i toxicita prakticky nulová.

23. Žalobce zdůraznil, že žalovaná je povinna se řídit zásadou materiální pravdy a zjišťovat všechny skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch účastníka řízení. Upozornil na to, že žalovaná byla seznámena s podklady předloženými společností MEGA – PRO, s. r. o., nicméně nevypořádala se s nimi ani v řízení vedeném s touto společností, ani v řízení vedeném se žalobcem. Pouze formálně konstatovala, že autoři namítaných stanovisek nejsou evidovanými soudními znalci, což ovšem podle žalobce nesvědčí o tom, že by žalovaná brala v potaz svou povinnost zjišťovat skutečnosti svědčící ve prospěch žalobce. Ke způsobu, jakým žalovaná odmítla zohlednit postavení žalobce ve výrobním řetězci, žalobce uvedl, že si žalovaná zprvu nebyla vědoma toho, že by detekované hormony měly původ v použité surovině (guggulové gumě). Tuto skutečnost zjistila v důsledku aktivity společnosti MEGA – PRO, s. r. o., nikoli v důsledku aktivity a znalostí svých pracovníků nebo Ministerstva zdravotnictví. Argumentace, že by žalobce měl testovat všechny suroviny na všechny možné látky, je podle žalobce zcela odtržená od reality. Logiku postrádá také zdůvodnění, proč byla žalobci uložena větší pokuta než dodavateli domněle závadné suroviny, který mohl svým jednáním ohrozit řádově větší okruh spotřebitelů a u něhož byla dána větší odpovědnost za složení suroviny, když svým dodavatelům garantoval její soulad s předpisy potravinového práva.
24. K žalovanou přednesenému výkladu slov „možný“ a „pravděpodobný“ žalobce poznamenal, že pokud české znění nařízení nevystihuje jeho podstatu, bylo by třeba provést výklad v souladu s výkladovými principy definovanými evropskou a národní judikaturou, nikoli způsobem, jak to učinila žalovaná. České znění navíc žalobce považoval za jednoznačné a žalovanou indikovanou potřebu jazykového eurovýkladu pojmu „pravděpodobný“ označil za novum uplatněné až ve fázi soudního řízení. Zdůraznil také rozdíl mezi pojmy „možný“ a „pravděpodobný“ (i v červenci je možné, že teplota přes den klesne pod pět stupňů Celsia, ale není to pravděpodobné).
25. Žalobce dále podotkl, že notifikaci v systému RASFF učinila právě žalovaná, tudíž tato notifikace nijak nedokládá, že by ostatní členské státy Evropské unie považovaly složení guggulové gumy za závadné. Žalobce v systému RASFF nedohledal, že by jiné členské státy varovaly před potravinami a doplňky stravy, které obsahují steroidy. Podle žalobce žádný dozorový orgán v jiných členských státech neprovádí rozborů doplňků stravy na obsah steroidních hormonů. Dodal, že žalovaná zřejmě provádí analýzy jen u doplňků stravy, ačkoli u běžných potravin je obsah steroidních hormonů nepochybně závažnější. Žalobce poukázal na studii *Upper limit of the doping risk linked to sports supplements – Study of the presence of prohibited substance in high-risk sports supplements available from Dutch web shops* ze dne 20. 11. 2015, v níž se zpracovatelé zabývali výrobky s nízkou hladinou steroidních hormonů obsahujícími botanické složky a vyslovili, že se jeví logickou mikrobiální přeměna rostlinných sterolů na steroidy a záměrné přidávání steroidů se pro jejich velmi nízké koncentrace jeví nepravděpodobným. Kompetentní úřady v Nizozemí na základě této studie nezařadily ani jeden z kontrolovaných doplňků stravy do systému RASFF, ačkoli se jednalo o doplňky stravy běžně prodávané na trhu v Nizozemí a Evropské unii, tudíž je podle žalobce pravděpodobně nepovažovaly za zdravotní riziko pro spotřebitele.
- Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

26. Podle žalobce není zřejmé, co žalovaná považuje za dlouhodobý konzum. Podotkl, že se žalovaná v této souvislosti nijak nezabývala počtem tablet v balení, ani otázkou doporučeného dávkování, ani obvyklým chováním spotřebitelů při konzumaci doplňků stravy obdobného charakteru. Žalobce připomněl, že se jedná o doplněk stravy se zaměřením na redukci tuku, který nenahrazuje stravu a má úzký okruh spotřebitelů na rozdíl od masa, vajec, mléka a ostatních potravin obsahujících steroidní hormony. Pokud bylo cílem žalované zajistit skutečně účelnou ochranu spotřebitele a měla za to, že látky obsažené v rostlině *Commiphora mukul* se v potravinách vyskytovat nesmějí, podle žalobce lze toto do budoucna nejefektivněji zajistit tím, že uvedená rostlina bude zařazena na seznam zakázaných rostlin/látek. Současně měla žalovaná podle § 3 odst. 3 písm. j) zákona č. 146/2002 Sb. varovat spotřebitele před konzumací výrobků obsahujících guggulovou gumu, resp. výtažek ze zmíněné rostliny. Žalobce k tomu doplnil, že žalovaná je dostatečně informována o tom, že běžně konzumované výrobky (mléko, maso, vejce) obsahují hormony. Jedná se o výrobky konzumované v mnohem větším množství než doplňky stravy, tudíž je podle žalobce s podivem, že v systému RASFF není dosud evidováno žádné odpovídající varování žalované.

Další podání žalobce

27. Podáním ze dne 4. 4. 2018 žalobce předložil soudu znalecký posudek č. 0018/915/15 zpracovaný 1. lékařskou fakultou Univerzity Karlovy v Praze dne 4. 11. 2016 a dodatek č. 2 k tomuto posudku ze dne 16. 2. 2017. Uvedl, že předmětný posudek se týkal výrobku XTREME, nicméně obecný výklad a závěry vztahující se k účinkům progesteronu a boldionu na lidský organismus a k hodnotě TTC (obecně stanoveného prahu toxikologického znepokojení) jsou aplikovatelné i na projednávanou věc, když hodnoty jednotlivých hormonů detekovaných ve výrobcích žalobce ani nedosahují hodnot naměřených u výrobku XTREME. Posudek tak potvrzuje žalobcem předložená vyjádření prof. Stárky o absenci negativních dopadů konzumace posuzovaného množství detekovaných hormonů. Dodatek č. 2 pak adresně řeší všechny výrobky žalobce se zohledněním jejich doporučeného dávkování a obsahu posuzovaných hormonů v jedné dávce, a to s jednoznačným závěrem, že užívání těchto výrobků nemá negativní vliv na lidský organismus ani při pravidelném denním užívání po dobu tří měsíců. Žalobce dále poukázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 31 Ad 19/2015 ve věci podobné této, podle kterého by žalovaná měla posoudit, jaká konkrétní rizika jsou s výrobkem spojena, a případnou škodlivost pro lidské zdraví či nevhodnost pro lidskou spotřebu vyargumentovat.

Posouzení věci soudem

28. Napadené rozhodnutí žalované soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

29. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Nepřisvědčil však všem žalobním bodům.
30. Nejprve se soud zaměřil na namítanou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaná potvrdila rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včetně stanovené splatnosti pokuty, nicméně připojila další výrok, podle něhož má žalobce uloženou pokutu a náklady řízení uhradit do třiceti dnů od právní moci napadeného rozhodnutí. Žalobci lze přisvědčit v tom směru, že žalovanou formulovaný výrok o splatnosti uložené pokuty a paušální náhrady nákladů řízení je duplicitní, neboť původní výrok rozhodnutí správního orgánu prvního stupně stanovující splatnost pokuty a paušální náhrady nákladů řízení nebyl zrušen ani změněn, ale naopak byl napadeným rozhodnutím potvrzen. Za situace, kdy se oba uvedené výroky o splatnosti shodují, neboť ukládají zaplatit částku 252 660 Kč na totožný účet se shodnými platebními údaji do třiceti dnů od právní moci rozhodnutí, která pro rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a na ně navazující rozhodnutí o odvolání nastává společně, nevznikají podle názoru soudu žádné pochybnosti o tom, jakou částku, na jaký účet a v jakém termínu měl žalobce zaplatit. Pochybení žalované, která ve výroku napadeného rozhodnutí patrně pro snazší orientaci žalobce zopakovala informace o splatnosti pokuty a paušální částky nákladů řízení, ačkoli tak bez případného zrušení příslušného výroku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně učinit neměla, nepovažuje soud za natolik zásadní vadu řízení, aby kvůli tomu musel napadené rozhodnutí zrušit. Takový postup by byl podle názoru soudu přepjatým formalismem, když se navíc popsane pochybení nijak nemohlo projevit ani neprojevilo v právní sféře žalobce, jenž byl jednoznačně a naprosto srozumitelně instruován, v jaké lhůtě, na jaký účet a jakou částku má uhradit. V tomto kontextu proto soud napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným.
31. K námitce žalobce, že správní orgány nezohlednily všechna jeho vyjádření a předložené podklady, soud považuje za potřebné připomenout, že rozhodnutí správních orgánů v této věci vycházejí z předpokladu, že progesteron a boldion se v potravinách nesmějí vyskytovat, tudíž jakékoli množství těchto látek způsobuje, že potravinu není bezpečná. Pokud by se tento předpoklad ukázal správným a dostatečně podloženým (což bude hodnoceno v další části tohoto rozsudku), bylo by možné souhlasit se závěrem správních orgánů, že není podstatné, jaké množství těchto látek bylo obsaženo v doporučené denní dávce jednotlivých doplňků stravy, a veškerá s tím související argumentace žalobce i podklady, na které se odvolává, by tak byly irelevantní. Soud proto shledal, že konstatování správních orgánů, že progesteron a boldion se v potravinách nesmějí vyskytovat, představuje zároveň i zdůvodnění toho, proč správní orgány nepovažovaly za potřebné zohledňovat některé podklady a blíže se zabývat určitou částí žalobcovy argumentace. V tomto smyslu tedy nelze napadené rozhodnutí pokládat za nepřezkoumatelné. Žalobce podle názoru soudu spíše než s rozsahem odůvodnění Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

napadeného rozhodnutí a reakce na jeho vyjádření a předložené podklady nesouhlasí s vlastními závěry žalované. Správnost, či nesprávnost právních názorů žalované však není otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, nýbrž jeho zákonnosti, která bude posouzena v další části odůvodnění tohoto rozsudku.

32. S názorem žalobce, že výrok rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nesplňuje formální požadavky kladené na výrokovou část rozhodnutí, když má spíše povahu odůvodnění a je navíc pro značné množství informací nepřehledný až nesrozumitelný, soud nesouhlasí. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu musí výrok rozhodnutí o jiném správním deliktu obsahovat popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, publ. pod č. 1546/2008 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz), a dále musí obsahovat všechna ustanovení, která v souhrnu tvoří právní normu odpovídající skutkové podstatě správního deliktu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2017, č. j. 4 As 165/2016-46, publ. pod č. 3656/2018 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz). Takto judikatura formulovala minimální požadavky na výrok rozhodnutí správního orgánu o správním deliktu, přičemž jsou-li uvedené podmínky splněny, není podstatné, jak podrobně správní orgán skutek ve výroku popsal. V projednávané věci zvolil správní orgán prvního stupně poměrně detailní popis skutku, v němž spatřoval naplnění skutkové podstaty správního deliktu, přičemž mimo jakoukoli pochybnost dodržel požadavky příslušných právních předpisů i judikatury, neboť skutek formuloval tak, aby nemohl být zaměněn, a řádně jej subsumoval pod právní normy vymezující skutkovou podstatu. Soud rozhodně nesdílí žalobcův dojem o nepřehlednosti či nesrozumitelnosti výrokové části rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, kterou naopak považuje za přehlednou, dostatečně srozumitelnou a pochopitelně též právně závaznou. Předmětná námitka žalobce proto není důvodná.
33. K námitkám upozorňujícím na možnou diskriminaci českých výrobců na evropském trhu v důsledku nesprávného postupu žalované, která podle žalobce vykládá požadavky evropského předpisu zcela odlišně (excesivně) oproti dozorovým orgánům jiných členských států, soud zdůrazňuje, že právní názory dozorových orgánů jiných členských států Evropské unie nejsou pro žalovanou závazné a nejsou ani relevantní pro projednávanou věc. Význam by mohlo mít pouze stanovisko příslušných orgánů Evropské unie či výklad čl. 14 odst. 1, odst. 2 písm. a) a odst. 4 písm. a), b) nařízení č. 178/2002 ze strany Soudního dvora Evropské unie. Na nic takového ovšem žalobce neupozornil. Podle názoru soudu navíc nelze automaticky považovat právní názor žalované za nesprávný a případné odlišné názory dozorových orgánů jiných členských států Evropské unie za správné. Podobně irelevantní je podle názoru soudu námitka žalobce poukazující na údajný výskyt hormonů v jiných potravinách. Pro projednávanou věc je podstatné výhradně to, zda zjištěný výskyt progesteronu a boldionu v potravinách, které žalobce uváděl na trh, způsobuje, že se jedná o potraviny škodlivé pro zdraví, a zda se správním orgánům podařilo tuto skutečnost prokázat.
34. Soud dále považuje za potřebné zdůraznit, že předmětem soudního přezkumu v projednávané věci je rozhodnutí vydané v řízení o správním deliktu, což má zásadní význam z hlediska rozsahu povinností správních orgánů při zjišťování skutkového stavu. Jak uvedl Nejvyšší správní soud Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v rozsudku ze dne 30. 12. 2010, č. j. 4 Ads 44/2010-132, dostupném na www.nssoud.cz, „[v] rámci řízení o uložení pokuty za správní delikt, zahajovaného z úřední povinnosti (ex officio), jako jedné ze základních forem správního trestání je třeba klást zvláštní důraz na důkladné zjištění skutkového stavu ze strany správních orgánů a jejich rozhodnutí důsledně poměřovat zásadou materiální pravdy jako jednou ze základních zásad činnosti správních orgánů ve smyslu § 3 správního řádu z roku 2004, jakož i zásadou vyšetřovací (vyhledávací) podle § 50 odst. 3 věty druhé téhož zákona.“

35. Vzhledem k tomu, že v řízení o správním deliktu je účastníku řízení ukládána povinnost z moci úřední, je správní orgán povinen postupovat podle § 50 odst. 3 věty druhé správního řádu, tj. zjistit i bez návrhu všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Jedině při respektování tohoto požadavku postupuje správní orgán v souladu se zásadou materiální pravdy upravenou v § 3 správního řádu a jedině tak může dostát své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu.
36. V daném případě uložil správní orgán prvního stupně žalobci pokutu za správní delikt podle § 17 odst. 2 písm. a) zákona o potravinách, který stanoví, že „[p]rovozovatel potravinářského podniku se dále dopustí správního deliktu tím, že poruší povinnost dodržet požadavky na bezpečnost potravin stanovenou přímo použitelnými předpisy Evropských společenství upravujícími požadavky na potraviny.“ Konkrétně se jednalo o porušení čl. 14 odst. 1 nařízení č. 178/2002, podle kterého „[p]otravina nesmí být uvedena na trh, není-li bezpečná.“ V odstavci 2 písm. a) téhož ustanovení je uvedeno, že „[p]otravina se nepovažuje za bezpečnou, je-li považována za škodlivou pro zdraví.“ Soud zdůrazňuje, že pokutu za tento správní delikt lze uložit jen za předpokladu, že správní orgány postaví najisto, že potraviny (doplňky stravy), které žalobce uvedl na trh, nebyly bezpečné, neboť byly škodlivé pro zdraví. Podle čl. 14 odst. 4 písm. a) a b) nařízení č. 178/2002 „[p]ři rozhodování o tom, zda je potravina škodlivá pro zdraví, se berou v úvahu a) pravděpodobné okamžité nebo krátkodobé nebo dlouhodobé účinky dotyčné potraviny nejen na zdraví osoby, která ji konzumuje, ale také na zdraví dalších generací; b) pravděpodobné kumulativní toxické účinky.“
37. Škodlivost potravin, které žalobce uváděl na trh, pro zdraví spatřovaly správní orgány v tom, že tyto potraviny obsahovaly progesteron a boldion. Soud především konstatuje, že nemá pochybnosti o tom, že tyto látky skutečně byly v předmětných potravinách obsaženy, což dokládají ve správním spisu založené protokoly o kontrole. Za situace, kdy sám žalobce poukazoval na to, že detekované látky jsou přirozenou součástí suroviny použité pro výrobu těchto potravin *Guggul Extract Powder 3%*, pocházející z rostliny *Commiphora mukul*, shledal soud veškeré jeho námitky zpochybňující přítomnost předmětných látek v posuzovaných výrobcích, včetně tvrzené nemožnosti ověřit si výsledky testování, ryze účelovými.
38. Samotná přítomnost progesteronu a boldionu ve shora uvedených výrobcích žalobce ovšem podle názoru soudu ještě nepostačuje k tomu, aby bylo možné uzavřít, že se žalobce dopustil správního deliktu podle § 17 odst. 2 písm. a) zákona o potravinách. Vzhledem k tomu, že žádný právní předpis výslovně nezakazuje přítomnost těchto látek v potravinách, ani užití rostliny *Commiphora mukul*, jejích částí nebo výtažků z ní v potravinářství, další nezbytnou podmínkou, jejíž naplnění bylo třeba prokázat a řádně odůvodnit, bylo to, že předmětné látky v určitém minimálním množství, případně v jakémkoli množství,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

způsobují, že potravina tyto látky obsahující je škodlivá pro zdraví. K prokázání této skutečnosti použily správní orgány listinné důkazy, a to stanovisko Ministerstva zdravotnictví ze dne 7. 10. 2009, nazvané *Zhodnocení rizika potravin Animal Cuts*, stanovisko Ministerstva zdravotnictví ze dne 23. 9. 2013, nazvané *Zhodnocení rizika a týkající se doplňku stravy XTREME*, a stanovisko Státního zdravotního ústavu ze dne 17. 2. 2015 k doplňku stravy XTREME.

39. Na tomto místě je třeba poznamenat, že v době rozhodování správního orgánu prvního stupně o správním deliktu žalobce (dne 3. 6. 2015) byl v souladu s § 16a odst. 8 zákona o potravinách ve znění účinném od 1. 1. 2015 jediným orgánem oprávněným k hodnocení zdravotního rizika potravin Státní zdravotní ústav. Toto ustanovení výslovně uvádí, že „*Státní zdravotní ústav poskytuje na žádost ministerstva nebo orgánů dozoru podle § 16 odst. 1 písm. b) a c) hodnocení zdravotního rizika z potravin podle čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 178/2002.*“ Soud přitom nemá pochybnosti o tom, že posouzení, zda byly potravinářské výrobky žalobce škodlivé pro zdraví, či nikoli, je právě otázkou hodnocení jejich zdravotního rizika, které spadá do kompetence Státního zdravotního ústavu. Ve vztahu k Ministerstvu zdravotnictví zákon o potravinách výslovně neuvádí, že by bylo oprávněno hodnotit zdravotní riziko potravin, naopak dokonce stanovuje (a tato úprava platila i v době vydání výše zmíněných stanovisek Ministerstva zdravotnictví), že podkladem pro rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví o souhlasu s uvedením určitých doplňků stravy do oběhu je vyjádření Státního zdravotního ústavu o zdravotní nezávadnosti potravin [srov. § 11 odst. 2 písm. b) bod 1, odst. 3 až 5 zákona o potravinách]. To podle názoru soudu znamená, že Ministerstvo zdravotnictví není v daném typu řízení oprávněno samo posuzovat zdravotní nezávadnost potravin. Na rozdíl od žalované proto soud nepovažuje Ministerstvo zdravotnictví za orgán oprávněný k hodnocení zdravotního rizika potravin. Žádné ze stanovisek Ministerstva zdravotnictví, která vzaly správní orgány jako podklad pro své rozhodnutí, proto nepředstavuje relevantní důkaz o zdravotním riziku potravin obsahujících progesteron a boldion.
40. Soud dále podotýká, že hodnocení zdravotního rizika potravin by se zásadně mělo týkat přímo konkrétní potravin, o kterou se v daném řízení jedná. Výsledný účinek na lidské zdraví totiž nezávisí jen na množství jednotlivých potenciálně nežádoucích látek, nýbrž také na jejich případné vzájemné interakci, a to i ve vztahu k dalším složkám, které se pochopitelně u jednotlivých potravin liší. Pouze za předpokladu, že by bylo zdravotní riziko spojeno s jakýmkoli (byť minimálním) množstvím určité látky (např. zde řešeného progesteronu či boldionu), mohlo by jako podklad pro závěr o škodlivosti potravin sloužit hodnocení zdravotního rizika jiné potravin obsahující totožnou látku. Z podkladů, které si ve správním řízení opatřily správní orgány, však závěr škodlivosti jakékoli potravin obsahující progesteron a boldion by v minimálním množství nevyplývá, resp. není v nich dostatečně zdůvodněn a odborně podložen. To platí jak pro stanovisko Státního zdravotního ústavu, tak pro stanoviska Ministerstva zdravotnictví.
41. Ve shodě se žalobcem pokládá soud za logické, aby v případě, že by škodlivé pro zdraví byly všechny potraviny obsahující jakékoli množství progesteronu či boldionu, byly tyto látky, případně rostlina, z níž pocházejí, zařazeny do seznamu látek zakázaných při výrobě potravin, které vyjmenovává příloha č. 4 vyhlášky č. 225/2008 Sb., což ovšem nejsou. Tato skutečnost tedy vyvolává určité pochybnosti o tom, zda se skutečně jedná o látky, které v Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jakémkoli množství způsobují škodlivost potravin pro zdraví. Na druhé straně však samotné nezařazení předmětných látek do zmíněného seznamu podle názoru soudu neznámá, že by tyto látky nemohly představovat zdravotní riziko. Existenci takového rizika a škodlivost potravin obsahujících tyto látky pro zdraví nicméně musí správní orgány v řízení o správním deliktu náležitě prokázat.

42. Jak vyplývá z čl. 3 nařízení č. 178/2002, na který odkazuje výše citovaný § 16a odst. 8 zákona
- o potravinách, hodnocením rizika se rozumí „vědecky podložený proces skládající se ze čtyř fází: identifikace nebezpečí, popisu nebezpečí, odhadu expozice a charakterizace rizika“. Tomu pak podle názoru soudu musí odpovídat i výstup hodnocení zdravotního rizika, tj. stanovisko Státního zdravotního ústavu, které by mělo být vědecky podložené a kromě vlastního závěru zachycovat také předmětný čtyřfázový proces hodnocení rizika. Těmto požadavkům ovšem stanovisko Státního zdravotního ústavu ze dne 17. 2. 2015 (ani stanoviska Ministerstva zdravotnictví, které navíc k hodnocení zdravotního rizika potravin nemělo potřebnou kompetenci) podle názoru soudu nevyhovělo, neboť jeho závěry nejsou dostatečně odborně podložené, stanovisko nepopisuje jednotlivé fáze hodnocení rizika a navíc je vnitřně rozporné.
43. Státní zdravotní ústav ve svém stanovisku uvedl: „Dle nařízení vlády č. 454/2009 Sb. je 1-dehydroandrostenedionu (boldion) považován za androgenní anabolický steroid, který se v potravinách nesmí vyskytovat. Podle dostupných pramenů má biologický efekt na člověka denní dávka 100-300 mg, tedy analyticky zjištěné množství této látky v denní doporučené dávce přípravku zřejmě nebude mít na člověka významný biologický efekt. Přesto by se látka v potravinářských výrobcích a doplňcích stravy neměla vyskytovat. ... nevylučujeme, že progesteron zjištěný v přípravku XTREME 24 HOURS FAT BURNER pochází ... zřejmě z guggul extraktu. Současně však konstatujeme, že látky hormonální povahy by se v potravinářských výrobcích a doplňcích stravy neměly vyskytovat, ať už jsou zdrojem těchto látek přírodní suroviny (guggul extrakt) nebo jsou přidávány do výrobků jako syntetické látky. ... Závěrem tedy shrnujeme, že laboratorně zjištěné množství boldionu a androstenedionu v doporučené denní dávce přípravku XTREME 24 HOURS FAT BURNER nebude představovat zásadní zdravotní riziko pro spotřebitele, avšak jedná se o látky s anabolickými účinky, které by se v potravinách a doplňcích stravy vyskytovat neměly, neboť při dlouhodobém konzumu mohou představovat zdravotní riziko pro spotřebitele, a to i s ohledem na jejich možný kumulativní účinek. Zjištěný obsah progesteronu v přípravku může pocházet ... z přítomného guggul extraktu. Současně však konstatujeme, že pokud rostlinné extrakty obsahují steroidní látky v takovém množství, neměly by být používány do potravinářských výrobků a doplňků stravy, neboť při dlouhodobém konzumu mohou představovat zdravotní riziko pro spotřebitele, a to s ohledem na jejich možný kumulativní účinek.“
44. Předně soud konstatuje, že tvrzení Státního zdravotního ústavu, že předmětné látky se v potravinách nesmějí vyskytovat (resp. neměly by se vyskytovat, což podle názoru soudu ani nelze chápat jako striktní zákaz) a že při dlouhodobém konzumu mohou představovat zdravotní riziko, není v citovaném stanovisku nijak (natož vědecky) podloženo. Vysvětlen není ani opakovaně zmíněný možný kumulativní účinek, který je ovšem klíčový z hlediska naplnění požadavků shora citovaného čl. 14 odst. 4 písm. b) nařízení č. 178/2002. Zdůvodnění uvedených tvrzení nelze podle názoru soudu spatřovat v odkazu na nařízení vlády č. 454/2009 Sb., neboť tento předpis neobsahuje ani zákaz výskytu předmětných látek v potravinách, ani obecný závěr o jejich zdravotní rizikovosti v jakémkoli byť minimální množství, nýbrž pouze bez Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jakéhokoli hodnocení vyjmenovává, které látky se považují za látky s anabolickým a jiným hormonálním účinkem ve smyslu § 288 trestního zákoníku. Státní zdravotní ústav dále vztahuje své závěry k množství předmětných látek („pokud rostlinné extrakty obsahují steroidní látky v takovém množství“)

a dokonce připouští, že množství boldionu zjištěné v denní doporučené dávce přípravku XTREME zřejmě nebude mít na člověka významný biologický efekt, nicméně přesto trvá na tom, že by se tyto látky neměly v potravinách vyskytovat vůbec. Tato tvrzení jsou přitom podle názoru soudu ve vzájemném rozporu, neboť při nulovém či nevýznamném biologickém efektu na člověka logicky bez přistoupení dalších okolností a bez dalšího zdůvodnění nelze dospět

k závěru o zdravotním riziku a škodlivosti potravin pro zdraví. Žádné bližší zdůvodnění takového závěru ovšem stanovisko Státního zdravotního ústavu neuvádí.

45. Jak již soud zdůraznil výše, správní orgány měly v projednávané věci v souladu s § 3 správního řádu a s § 50 odst. 3 větou druhou téhož zákona povinnost jednoznačně prokázat, že potravinářské výrobky žalobce uvedené ve výrokové části rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jsou z důvodu zjištěného výskytu progesteronu a boldionu škodlivé pro zdraví, tudíž nikoli bezpečné, a proto neměly být uvedeny na trh. Zjištění správních orgánů učiněná pouze na základě shora vyjmenovaných stanovisek Ministerstva zdravotnictví a Státního zdravotního ústavu ovšem soud považuje za zcela nedostatečná. Vzhledem k tomu, že správní trestání umožňuje správním orgánům, aby uložením pokuty citelně zasáhly do práv účastníka řízení, je současně třeba důsledně dbát na řádné zjištění skutkového stavu tak, aby bylo postaveno najisto, že se žalobce správního deliktu skutečně dopustil. To se ovšem nestalo.
46. Lze tedy shrnout, že správní orgány učinily skutkový závěr o tom, že se žalobce dopustil správního deliktu podle § 17 odst. 2 písm. a) zákona o potravinách, aniž by tento závěr měl oporu ve správním spisu, přičemž skutkový stav podle názoru soudu vyžaduje rozsáhlé a zásadní doplnění. Toto pochybení správních orgánů představuje vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Správní orgány zároveň svým postupem porušily § 50 odst. 3 větu druhou správního řádu, což ostatně konstatoval i Krajský soud v Hradci Králové v žalobcem zmíněném rozsudku ze dne 25. 4. 2017, č. j. 31 Ad 19/2015-178, dostupném na www.nssoud.cz, ve kterém řešil skutkově a právně obdobný případ [rozhodnutí ve věci správního deliktu podle § 17 odst. 2 písm. a) zákona o potravinách spočívajícího též ve výskytu progesteronu a boldionu v doplňcích stravy a vycházející z téhož stanoviska Státního zdravotního ústavu ze dne 17. 2. 2015].
47. S ohledem na výše uvedené soud shledal žalobu důvodnou a podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. napadené rozhodnutí žalované pro vadu řízení zrušil. Toto ustanovení umožnilo soudu rozhodnout bez jednání, ačkoli žalobce ústní jednání požadoval. Vzhledem k tomu, že vytýkanými nedostatky bylo stíženo i řízení vedené správním orgánem prvního stupně a zároveň je nezbytné provést rozsáhlé doplnění dokazování, soud v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. v zájmu zachování dvojinstančnosti a možnosti obrany v režimu správního řízení zrušil také rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Soud současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž bude žalovaná podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

48. Za situace, kdy ve správním řízení nebylo dostatečně prokázáno, že se žalobce dopustil správního deliktu podle § 17 odst. 2 písm. a) zákona o potravinách, který mu byl kladen za vinu, považuje soud za předčasné se zabývat jeho námitkami týkajícími se možné liberace s přihlédnutím k jeho postavení ve výrobním řetězci a námitkami napadajícími výši uložené pokuty, neboť tyto otázky bude namísto řešit až tehdy, kdy správní orgány postaví najisto, že žalobce předmětný správní delikt spáchal. Návrhům žalobce na provedení dokazování soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. nevyhověl pro nadbytečnost takového dokazování. Úlohou soudu rozhodujícího ve správním soudnictví totiž není suplovat roli správních orgánů, které samy dostatečně nezjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
49. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalované zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 19 456 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, z částky 12 400 Kč za čtyři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném od 1. 1. 2013 (dále jen „advokátní tarif“), [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a); podání žaloby, repliky, vyjádření ze dne 4. 4. 2018 – 3 x § 11 odst. 1 písm. d)], z částky 1 200 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [čtyři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 9. 2006] a z částky 2 856 Kč představující 21% DPH, kterou byl advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z vyčíslené odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 10. dubna 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)